

عنوان مقاله:

رویکرد تفسیری فخررازی به قرائت های شاذ روایت شده از قراء سبعة

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرائت قرآن، دوره 11، شماره 21 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

فریده اعرابی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران

مهدی افچنگی - گروه الهیات و معارف اسلامی، دانشکده علوم انسانی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران.

ابراهیم باغنشی - استادیار گروه معارف اسلامی، دانشگاه علوم پزشکی شاهرود، شاهرود، ایران

محمدعلی میر - استادیار گروه الهیات و معارف اسلامی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران.

خلاصه مقاله:

قرائت شاذ، قرائتی است که سه شرط موافقت با زبان عربی، موافقت با یکی از مصاحف عثمانی و صحیح بودن سند را نداشته باشد؛ اما به این معنی نیست که لزوماً از راویان فرعی و غیر مشهور روایت شده است. بلکه، از مشهورترین قاریان یعنی قراء سبعة هم قرائت های شاذ روایت شده است. هرچند این قرائت ها اغلب از آن جهت که سند معتبری داشته و با رسم و زبان عربی هم خوانی دارند از سایر قرائت های شاذ متمایز می شوند. مواجهه غالب مفسران با قرائت های شاذ قاریان غیر مشهور مانند هم است و کمتر در تفسیر آیات به آنها توجه می کنند. اما در برخورد با قرائت های شاذی که از قراء سبعة روایت شده رویکردها یکسان نیست. برخی شاذبودن را معیار دانسته و به آنها توجه نمی کنند. برخی مرتبه قراء سبعة در قرائت را در نظر می گیرند و به قرائت های شاذشان نیز نظر دارند. عده ای هم رویکردی میانه اتخاذ کرده اند. فخر رازی از جمله مفسرانی است که در تفسیر آیات نسبت به قرائت های شاذ وارده از قراء سبعة اهتمام ویژه ای داشته تا جایی که آنها را به شاذبودن توصیف نکرده و به توصیف آن به غیر مشهور بسنده نموده است. مقاله حاضر بر آن است با مذاقه در تفسیر کبیر، رویکرد فخر رازی به قرائت های شاذ روایت شده از قراء سبعة و نحوه استفاده او از این قرائت را در تفسیر آیات، توصیف و تحلیل نماید.

کلمات کلیدی:

قرائت شاذ، قراء سبعة، تفسیر، فخررازی، قرائت مشهور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1950221>

